

Lupang Hinirang

JULIAN FELIPE

$\text{♩} = 120$
mf

Bay-ang Ma-gi-liw, Per-las ng Si-lan-ga-nan Al-ab ng Pu-so

sa dib-dib mo'y bu-hay Lu-pang Hi-ni-rang, Du-yan ka ng ma-gi-ting, Sa man-lu-lu-pig

di ka pa-si-si-il. Sa da-gal at bun-dok, Sa si-moy at sa lan-git mong bug-haw, May di-lag

ang tu-la At a-wit sa pag-la-yang mi-na-ma-hal. Ang kis-lap ng wa-ta-wat mo'y Ta-gum-pay

na nag-ni-nin-gning; Ang bi-tuin at a-raw ni-ya Kal-lan pa ma'y di mag-di-di-lim. Lu-pa ng

f a-raw, ng lu-wal-ha-ti't pag-sin-ta, Bu-hay ay lan-git sa pi-ling mo; A-ming

li-ga-ya na pag may mang-a-api Ang ma-ma-tay nang da-hil sa iyo.

mf

Bay-ang Ma-gi-liw, Per-las ng Si-lan-ga-nan Al-ab ng Pu-so sa dib-dib mo'y bu-hay

Lu-pang Hi-ni-rang, Du-yan ka ng ma-gi-ting, Sa man-lu-lu-pig di ka pa-si-si-il.

Lupang Hinirang

Composed by Julian Felipe on June 12, 1898

Bayang magiliw, perlas ng silanganan.
Alab ng puso, sa dibdib mo'y buhay.
Lupang hinirang, duyan ka ng magiting
Sa manlulupig, di ka pasisiil.

Sa dagat at bundok, sa simoy at
sa langit mong bughaw,
may dilag ang tula at awit
sa paglayang minamahal.

Ang kislap ng watawat mo'y
tagumpay na nagniningning.
Ang bituin at araw niya
kailan pa may di magdidilim.

Lupa ng araw, ng lualhati't pagsinta,
buhay ay langit sa piling mo.
Aming ligaya na pag may mang-aapi,
ang mamatay ng dahil sa iyo.

Philippine Hymn
(English Version)

By Camilo Osias and A. L. Lang

Land of the morning
Child of the sun returning
With fervor burning
Thee do our souls adore.

Land dear and holy,
Cradle of noble heroes,
Ne'er shall invaders
Trample thy sacred shores.

Ever within thy skies and through thy clouds
And o'er thy hills and seas;
Do we behold thy radiance, feel the throb
Of glorious liberty.

Thy banner dear to all hearts
Its sun and stars alight,
Oh, never shall its shining fields
Be dimmed by tyrant's might.

Beautiful land of love, O land of light,
In thine embrace 'tis rapture to lie;
But it is glory ever, when thou art wronged
For us, thy sons to suffer and die

Filipinas
(Spanish Version)
Por Jose Palma

Tierra adorada
Hija de sol Oriente,
Su fuego ardiente
En ti latiendo esta.

Patria de amores!
Del heroismo cuna,
Los invadores
No te hallaran jamas.

En tu azul cielo, en tus auras,
En tus montes y en tu mar
Esplende y late el poema
De tu amada libertad.

Tu pabellon, que en las lides
La victoria ilumino,
No vera nunca apagados
Sus estrellas y su sol.

Tierra de dichas, de sol y de amores,
En tu regazo dulce es vivir;
Es una gloria para tus hijos,
Cuando te ofenden por ti morir.